

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Пловдив, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Таня Б. Георгиева

при участието на секретаря Цветелина П. Бакалова
като разгледа докладваното от Таня Б. Георгиева Търговско дело № 20225300900480 по описа за 2022 година

Иск с правна квалификация чл.74, ал.1 от ТЗ.

Производството е образувано по искова молба от А. А. С. от гр.П., представлявана от пълномощника адв.К. К. от АК-Сливен, с която е предявен иск с правна квалификация чл.74, ал.1 ТЗ против „СУИС ПОЙНТ ПЛОВДИВ“ ООД с ЕИК 115518149 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Кукленско шосе № 9П за отмяна като незаконосъобразно на решението, взето на ОС , проведено на 09.08.2022 г., за освобождаване от отговорност на М.-Е.А.А.В. като управител на дружеството.

Твърди се в исковата молба, че ищцата е съдружник в ответното дружество. С покана, връчена ѝ на 20.07.2022 г. от управителя към онзи момент М.-Е.А.А.В., било свикано общо събрание на съдружниците, което да се проведе на 09.08.2022 г. от 14,00 ч. в административната сграда на дружеството, при следния дневен ред:

1. Вземане на решение за освобождаване на управителите на дружеството и вземане на решение за избор на управители на дружеството и определяне на възнаграждението им. Избор на млище, които да подпише договор за управление с управителите на дружеството.
2. Други.

На 09.08.2018 г. се провело събранието, на които ищцата била представлявана от пълномощник- адв.К. К.. Присъствали също и М.-Е.А.А.В. и адвокат Е. В. Н., като пълномощник на последната. По т.1 от дневния ред В. направила предложение да бъде освободена като управител на дружеството, както и от отговорност за периода, в който е била управител и след освобождаването ѝ като управител да остане само Х.-Р.В. Х.-Р.В.В.. Ищцата,

чрез пълномощника си, възразила за включване на точка от дневния ред за освобождаване от отговорност на управителя, тъй като такава не била включена в поканата за свикване на събранието. Заявила, че има намерение да търси отговорност на управителя за дейността ѝ, тъй като била запозната с документи, от които може да се направи извод, че дружеството е ощетявано. Въпреки възразението такова решение се подложило на гласуване. Ищцата гласувала „против“, но с гласа на другия съдружник, притежаващ 75% от капитала, било прието оспореното тук решение за освобождаване от отговорност на М.-Е.А.А. Х.-Р.В.В. за дейността ѝ като управител на дружеството.

Ищецът поддържа, че решението е взето в нарушение на нормите на ТЗ и Учредителния договор на дружеството, а именно:

1. Нарушен бил чл.19, ал.4 от дружествения договор, според който дискусиите, които са извън въпросите по дневния ред не могат да се водят, освен ако на събранието присъстват всички съдружници или техни представители и ако няма възразения по тях. В случая ищцата, чрез пълномощника си, изрично се противопоставила за включване в дневния ред на решение за освобождаване от отговорност на управителя;
2. Решението било подложено на гласуване без да се извърши никакво обсъждане по него, въпреки, че ищцата заявила, че разполага с документи, от които можело да се направи извод, че дружеството било ощетявано, както и заявила, че има намерение да търси;
3. В гласуването участвала и М.-Е. Х.-Р.В.В. в качеството на съдружник, като в случая според ищцата следвало по аналогия да се приложи разпоредбата на чл.229 ТЗ и правилото на чл.137, ал.3, изр.второ ТЗ и този съдружник да няма право на глас при вземане на решение за освобождаването му от отговорност като управител. Излага съображения.

Въз основа на тези фактически твърдения е предявен иска .

Ответникът в първоначалния отговор на исковата молба признава, че ищцата е съдружник .

Възразява за недопустимост на предявения иск поради липса на правен интерес. В тази връзка поддържа, че ищцата в качеството на съдружник, не разполага с право на иск по чл.145 ТЗ. Наред с това липсвало решение за предявяване на такъв иск, както изисква нормата на чл.137, ал.1, т.8 ТЗ. На следващо място излага съображения за това, че взетото решение за освобождаване от отговорност на управителя не обхваща вреди, които са били неизвестни на дружеството към момента на вземането му, т.е., не е пречка за търсене на отговорност за тях.

По същество оспорва иска като излага съображения за това, че от една страна решението за освобождаване от отговорност на управителя не излиза извън обхвата на предварително обявения дневен ред при свикване на ОСС .

От друга страна поддържа, че ищцата, чрез пълномощника ѝ, не се е противопоставила изрично този въпрос да бъде обсъждан и по него да се вземе решение. В протокола било отразено само като забележка изявление на пълномощника, че въпрос за освобождаване от отговорност не е бил включен в поканата за свикване на ОСС. На следващо място твърди, че на съдружниците е била дадена възможност да правят обсъждания и предложения, което се установявало от съдържанието на протокола. Оспорва и доводите за прилагане по аналогия на нормата на чл.229 ТЗ и заявява, че решението е взето при спазване на законовите изисквания за мнозинство. Настоява за отхвърляне на иска.

В допълнителната си искова молба по чл.372 ГПК ищецът поддържа първоначално изложените твърдения, в т.ч. настоява, че изрично е направил възражение да се постави на гласуване решение за освобождаване от отговорност на управителя.

В допълнителния си отговор по чл.373 ГПК ответникът поддържа изложените вече от него възражения за недопустимост на иска, както и становището си по същество.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и становищата на страните, прие следното:

Съгласно разпоредбата на чл.74, ал1 ТЗ всеки съдружник или акционер може да предяви иск за отмяна на решението на общото събрание, когато то противоречи на повелителните разпоредби на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството. Не се формира спор по делото, а и е видно от вписванията по партидата на ответното дружество в ТР, че ищцата е съдружник, притежаващ дял, съставляващ 25% от капитала на дружеството, поради което и е легитимирана да води иск за отмяна на решение на ОС.

Исковата молба е подадена на 17.08.2022 г., а атакуваното решение е взето на ОСС, проведено на 09.08.2022 г., т.е. искът е предявен в законоустановения 14 дневен срок от деня на събранието съгласно нормата на чл.74, ал.2 ТЗ и е процесуално допустим.

Възражението на ответника за липса на правен интерес от отмяна на процесното решение е разгледано от съда с определението по чл.374 ГПК и е счетено за неоснователно, като не е необходимо да се излагат повторно съображенията за това.

Разгледан по същество, искът е основателен.

Не се спори по делото от фактическа страна, че на 09.08.2022 г. се е провело извънредно ОСС на „СУИС ПОЙНТ ПЛОВДИВ“ ООД, което е било свикано с писмена покана от управителя М. Х.-Р.В.В., съдържаща следния дневен ред: 1. Вземане на решение за освобождаване на управителите на дружеството и вземане на решение за избор на управители на дружеството и определяне на възнаграждението им. Избор на лице, които да подпише договор за управление с управителите на дружеството. 2. Други. На

събранието ищцата е била представлявана от изрично упълномощен представител- адвокат К. К. / съобразно приложеното писмено пълномощно/, вторият съдружник М.Е. А. Х.-Р.В.В., притежаваща 75% от капитала на дружеството, както и неин пълномощник адвокат Е. Н.. Горните обстоятелства се установят от представения Протокол за проведено ОС от 09.08.2022 г. От съдържанието му се установява още, че по т.1 от дневния ред съдружникът и тогавашен управител М. Х.-Р.В.В. е направила предложение да се вземе и решение за освобождаването ѝ от отговорност за периода, в който е била управител на дружеството. В протокола е отразено изявлението на представителя на ищцата, че в поканата за събранието не се съдържа точка за освобождаване от отговорност на управител, като и че има намерение да се търси отговорност от управителя М. Х.-Р.В.В.. След това предложението е подложено на гласуване и с гласовете на съдружника М. Х.-Р.В.В. е взето оспореното тук решение, с което същата се освобождава от отговорност за дейността ѝ като управител на дружеството. Представителят на ищцата е гласувал „против“.

При така установената фактическа обстановка, по наведените в исковата молба основания за незаконосъобразност на решението, съдът намира следното:

Първото релевирано основание е нарушение на чл.19, ал.4 от Дружествения договор, според който дискусии и решения, които са извън въпросите по дневния ред, не могат да се водят и вземат, освен ако на събранието присъстват всички съдружници или техни представители и ако няма възражения по тях. Несъмнено оспореното решение не е било предвидено в дневния ред, съдържащ се в поканата. Съдът не споделя виждането на ответника, че с оглед съдържанието на т.1 от поканата и чл.137, ал.1, т.5 ТЗ съдружниците са били информирани , че ще бъде засегнат въпросът както за освобождаването на досегашните управители от длъжност, така и от отговорност. Решенията за освобождаването от длъжност и освобождаването от отговорност на управителя имат различни правни последици и нито законът, нито съдържанието на поканата предполагат, че освобождаването от длъжност води до или изисква решение и за освобождаването от отговорност. Поради това за да бъде законосъобразно решението по въпрос, който не е бил включен в предварително обявения дневен ред- освобождаване от отговорност на управителя, следва да са спазени кумулативните условия на чл.19, ал.4 от Дружествения договор- да присъстват или да са представени всички съдружници и да няма възражения за вземане на решение. В случая е било налице само едно от тези условия- на събранието е бил представен 100% от капитала, като второто условие не е било изпълнено- да няма възражения. Такива са били повдигнати от представителя на ищцата с недвусмисленото изявление, че такава точка не се съдържа в поканата, както и че има намерение да се търси отговорност за ощетяване на дружеството, за което разполага с документи. Ясна е волята на представителя на ищцата да се противопостави на гласуване на решението,

което не е било включено в дневния ред , т.е., налице е било възражение от съдружник за вземане на решение извън предварително обявения дневен ред. След като не са били налице условията на чл.19, ал.4 Дружествения договор, то взетото в негово нарушение решение е незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

Решението е незаконосъобразно и на друго наведено основание- взето е с гласовете на съдружника, заинтересован от неговия резултат, т.е. при наличие на конфликт на интереси, какъвто законът не допуска. Действително в разпоредбата на чл. 137, ал. 1, т. 5 ТЗ, не е предвидено изключване от гласуване на управителя на дружеството в хипотезата на вземане на решения за освобождаването му от отговорност, в случай, че същият е и съдружник с право на глас в общото събрание. В същата ал. 3, изр. 2 обаче се предвижда, че изключваният съдружник не гласува, което е мотивирано от идеята да не се злоупотребява от него с правото на глас, за да блокира и се направи невъзможно гласуването за изключването му, т. е. предвидена е забрана при упражняване на правото на глас на съдружника, когато е налице противоречие между носителя на това право и субекта - дружеството срещу, което то се упражнява. Такъв конфликт на интереси е налице и в случая, при който управителят, поради качеството си на съдружник, е в състояние с участието си с гласуването като титуляр на правото на глас в дейността на общото събрание да блокира възможността дружеството да реализира правата си срещу него. При липса на изрична норма, но при съществуване на уредена аналогична хипотеза в същия закон е допустима аналогията на закона, съгласно чл. 5, ал. 1, изр.първо ГПК. Така според чл. 229 ТЗ акционер не може да участва в гласуването за предявяване на иски срещу него и за предприемане действия за осъществяване отговорността му към дружеството, която следва да се приложи и към съдружник в дружеството с ограничена отговорност. Тази забрана е израз на посочената съща идея, да се изключи злоупотребата с права от съдружника, когато интересите му противоречат на тази на дружеството при вземане на решения, които ги засягат. Прилагането по аналогия на разпоредбата на чл.229 ТЗ в подобни случаи е възприето в Решение № 383 от 6.10.1998 г. на ВКС по гр. д. № 194/98 г., 5-членен с-в, докладчик зам.-председателят на ВКС Благовест Пунев, което напълно се споделя от настоящия състав на съда.

Разпоредбата на чл. 229, т. 2 ТЗ, предвиждаща предприемане на действия за осъществяване отговорността на акционер към дружеството, е обща и обхваща всякакви случаи, при които може да се стигне до търсене на отговорност от акционера. Доколкото наличието на решение на ОС, взето в правомощията му по чл. 137, ал.1, т.5 ТЗ за освобождаване от отговорност на управителя има за последица изключване на отговорността за вреди, причинени при управление на дружеството, гласуването на това решение е в обхвата "на действия за осъществяване на отговорност" по смисъла на чл. 229, т. 2 ТЗ. Отсъствието на такова решение е предпоставка за успешното провеждане на иск по чл. 145 ТЗ, а наличието му би погасило материалното

право за търсене на обезщетение за вреди. Поради изложеното, щом като при формиране на мнозинството на съдружниците гласували за решение по чл. 137, ал. 1, т. 5 ТЗ не следва да участва с гласа си управителят, който е и съдружник и срещу когото се взима това решение, и без това участие не е налице изискуемото мнозинство повече от 1/2 от капитала, налице е незаконосъобразно решение за освобождаването му от отговорност. Процесното решение е взето само и единствено с гласовете на съдружника, когото пряко засяга, поради което и предвид гореизложеното, е взето без изискуемото мнозинство повече от 1/2 от капитала и на това основание е незаконосъобразно.

В обобщение на изложеното, предявеният иск е основателен и следва да се уважи.

При този изход на спора и на осн.чл.78, ал.1 ГПК, на ищеца ще се присъдят направените деловодни разноски, които се констатираха в размер от 80 пл. внесена ДТ и 960 лв. платено адвокатско възнаграждение съобразно представения списък по чл.80 ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно решението на Общо събрание на съдружниците на „СУИС ПОЙНТ ПЛОВДИВ“ ООД с ЕИК 115518149 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Кукленско шосе № 9П, взето на 09.08.2022 г., за освобождаване на М.-Е.А.А.В. от отговорност за дейността ѝ като управител на дружеството.

ОСЪЖДА „СУИС ПОЙНТ ПЛОВДИВ“ ООД с ЕИК 115518149 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Кукленско шосе № 9П да заплати на А. А. С. с ЕГН ***** от гр.П., ул. В. №*** сумата от 1040 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____